

Копривщица е разположена въ сѣвернитѣ склонове на Срѣдня-гора. Заградена е съ голи баири, задѣ които се издигатъ високитѣ гроисти върхове Богданъ, Буная и др. Къщитѣ сж построени на двата брѣга на р. Тополница. Рѣката прѣзъ лѣтото е малка, а когато дойде голѣма, тече буйно по широкото си каменисто корито. Около градеца има малки ливади и градини. Ниви почги нѣма, а жителитѣ купуватъ жито отъ другитѣ градове.

Градецътъ въ турско врѣме е билъ по-голѣмъ, а сега има около 4,000 жители. Къщитѣ сж стари и по-вечето дървени. Тѣ сж двоетажни съ голѣми стаи и много прозорци. Нови къщици има много малко. Най-голѣмото ново здание е класното училище.

Жителитѣ постоянно се изселватъ и за това много къщи стоятъ празни. Копривщенци ще намѣришъ въ много градове, а най-много въ Пловдивъ. Прѣзъ лѣтото оставатъ само жени, а другитѣ отиватъ на печалба. Едни сж скотовѣдци и отглеждатъ едъръ и малко дребенъ добитѣкъ, който пасе въ пространнитѣ балкански поляни. Други отиватъ въ Цариградъ, Мала Азия, Македония, Босна и другагѣ да продаватъ гайтанъ, шаяци, да шиятъ аби, дрехи и др. Тази тѣхна далечна търговия е направила копривщенци да бждатъ умни и трудолюбиви, да обичатъ свободата и да се жертвуватъ за нея.

